

**Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
Харківська державна академія фізичної культури
Львівський державний університет фізичної культури імені
Івана Боберського
Глухівський національний педагогічний університет ім. Олександра
Довженка
London Metropolitan University (Університет Лондон Метрополітен)
Університет Миколи Коперника (Республіка Польща)**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

збірник матеріалів IV Всеукраїнської науково-практичної
конференції з міжнародною участю

01 грудня 2023 року

CURRENT ISSUES OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

collection of materials of the IV All-Ukrainian Scientific and Practical
conferences with international participation

December 01, 2023

Полтава, 2023

МІСЦЕ ТАНЦЮВАЛЬНИХ ВИДІВ СПОРТУ У ЄДИНІЙ СПОРТИВНІЙ КЛАСИФІКАЦІЇ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день в Україні вважаються визнаними 229 видів спорту, які розподіляються на: олімпійські види спорту (56 видів спорту); неолімпійські та національні види спорту (121 вид спорту); види спорту осіб з інвалідністю з ураженням опорно-рухового апарату, порушеннями зору, слуху та розумового і фізичного розвитку (52 види спорту) [1].

Процедура визнання видів спорту в Україні здійснюється відповідно до порядку, визначеного центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури та спорту – Міністерством молоді та спорту України [2]. Перелік визнаних в Україні видів спорту міститься у спеціальному державному реєстрі – упорядкованій спеціалізованій базі даних про визнані в установленому порядку види спорту в Україні [3].

До олімпійських видів спорту згідно реєстру визнаних видів спорту в Україні станом на сьогоднішній день віднесено 56 видів спорту: Бадмінтон, Баскетбол, Бейсбол, Біатлон, Бобслей, Бокс, Боротьба вільна, Боротьба греко-римська, Брейкінг, Важка атлетика, Велосипедний спорт, Веслувальний слалом, Веслування академічне, Веслування на байдарках і каное, Вітрильний спорт, Водне поло, Волейбол, Волейбол пляжний, Гандбол, Гімнастика спортивна, Гімнастика художня, Гірськолижний спорт, Гольф, Дзюдо, Кінний спорт, Ковзанярський спорт, Кьорлінг, Легка атлетика, Лижне двоборство, Лижні гонки, Плавання, Плавання синхронне, Регбі, Санний спорт, Сноубординг, Софтбол, Стрибки на батуті, Стрибки на лижах з трампліна, Стрибки у воду, Стрільба з лука, Стрільба кульова, Стрільба стендова, Сучасне п'ятиборство, Теніс, Теніс настільний, Триатлон, Тхеквондо (ВТФ), Фехтування, Фігурне катання на ковзанах, Фристайл, Футбол, Хокей з шайбою, Хокей на траві, Шорт-трек, Скелетон, Скелелазіння.

Із вищезазначеного переліку олімпійських видів спорту, визнаних в Україні, до танцювальних видів спорту можна віднести 2 види спорту: художню гімнастику та брейкінг.

До неолімпійських та національних видів спорту згідно реєстру визнаних видів спорту в Україні станом на сьогоднішній день віднесено 121 вид спорту, які розподілені за критеріями пріоритетності на три категорії: види спорту першої категорії; види спорту другої категорії; види спорту третьої категорії [4].

Критерії пріоритетності неолімпійських видів спорту, визнаних в Україні встановлюються з урахуванням результату виступів спортсменів національних збірних команд України на офіційних міжнародних спортивних заходах та спортивних змаганнях з неолімпійських видів спорту. Під час визначення

критеріїв віднесення неолімпійських видів спорту, визнаних в Україні, до відповідних категорій пріоритетності враховується входження видів спорту до програм Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту, Всесвітньої шахової олімпіади, Європейських ігор, Всесвітніх ігор з єдиноборств та виступів спортсменів на офіційних міжнародних спортивних заходах і спортивних змаганнях [5].

Пріоритетність встановлюється з 1 січня строком на чотири календарних роки на наступний рік після проведення Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту. У випадках коли з незалежних причин (загроза поширенню епідемії, пандемії та/або на час загрози військового, техногенного, природного чи іншого характеру тощо) офіційні міжнародні спортивні заходи та спортивні змагання не проводилися, категорійність видів спорту визначається за результатами виступів спортсменів на аналогічних спортивних заходах та спортивних змаганнях попередніх років.

До першої категорії належать неолімпійські види спорту, визнані в Україні, які входять до програм останніх Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту, Європейських ігор, Всесвітньої шахової олімпіади, на яких спортсмени посіли перше-шосте місце. Відповідно до затвердженої на 2023–2025 роки категорійності неолімпійських видів спорту, визнаних в Україні, до першої категорії належать: Боротьба самбо, Джиу-джитсу, Воднолижний спорт, Карате, Кікбоксинг ВАКО, Пауерліфтинг, Підводний спорт, Пляжний футбол, Спортивна акробатика, Спортивна аеробіка, Спортивне орієнтування, Сумо, Таїландський бокс, Муей Тай, Ушу, Шахи.

До другої категорії належать неолімпійські види спорту, визнані в Україні, які входять до програм останніх Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту, Європейських ігор, Всесвітньої шахової олімпіади та з яких спортсмени брали участь на останніх офіційних міжнародних спортивних заходах та спортивних змаганнях (чемпіонатах світу/Європи, встановлення рекордів світу), а також неолімпійські види спорту, визнані в Україні, які входять до програми останніх Всесвітніх ігор з єдиноборств, Всесвітніх пляжних ігор та на яких спортсмени посіли перше-шосте місце. Відповідно до затвердженої на 2023–2025 роки категорійності неолімпійських видів спорту, визнаних в Україні, до другої категорії належать: Акробатичний рок-н-рол, Більярдний спорт, Боротьба на поясах Алиш, Боулінг, Грешлінг, Кануполо, Панкратіон, Парашутний спорт, Петанк, Пляжна боротьба, Пляжний гандбол, Роликовий спорт, Сквош, Спорт з літаючим диском, Танцювальний спорт, Французький бокс Сават. До третьої категорії належать всі інші неолімпійські види спорту.

Із переліку неолімпійських та національних видів спорту, визнаних в Україні, до танцювальних видів спорту можна віднести 5 видів спорту: акробатичний рок-н-рол, естетичну групову гімнастику, спортивні танці, танцювальний спорт, черлідінг.

Література

1. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0639728-15#n13>
2. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0281-14#n16>

3. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0639728-15#n13>
4. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/z1066-18#n56>
5. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/z1066-18#n56>

Гулько А. О., магістрант групи 601-мФС
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»;
Науковий керівник: Росенко Н. О., к.пед.н.
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ З ТХЕКВОНДО ВТФ

Нині досягнення українських спортсменів з тхеквондо ВТФ займають далеко не міцну позицію на світовій арені. Введення нових міжнародних правил ставить тренерів і спортсменів перед необхідністю підвищити ефективність атакуючих та контратакуючих дій.

На сучасному етапі розвитку тхеквондо ВТФ спортсмени стали частіше застосовувати складні атакуючі дії, зокрема, ударні з обертанням. Як свідчить аналіз результатів міжнародних змагань, спортсмени, які застосовують ударні дії з обертанням, як правило, виграють двобої. Ударні дії з обертанням відносять до одних із самих складних, але ефективних атакуючих дій.

Аналіз змагальної діяльності показує, що застосування ударних дій з обертанням робить двобій більш динамічним і видовищним. Це також справляє позитивне враження на суддівську бригаду. Дослідження [2] показало, що чимало спортсменів недостатньо використовує ці удари у двобоях. Причиною цього, на наш погляд, є те, що багато тренерів дотримуються методики навчання без урахування складності динамічної ситуації в двобоях і зміни правил змагань. Тому реалізація атакуючих та контратакуючих дій на сьогоднішній день є актуальною проблемою техніко-тактичної підготовки в теорії й практиці спортивних єдиноборств.

Вирішення цієї проблеми можливе при комплексному дослідженні технічної й тактичної підготовленості тхеквондистів всіх вікових груп і різної кваліфікації. Такий підхід дає можливість одержати взаємозалежні характеристики різних сторін рухової діяльності спортсмена.

При формуванні рухових навичок у спортсменів утворюються певні структури рухів, які в процесі змагань піддаються значним впливам, що збивають [1].

Узагальнення досвіду провідних тренерів і спортсменів дозволили висунути припущення про те, що в основу більш ефективної методики навчання й удосконалення атакуючих дій у тхеквондистів повинні бути покладені теоретичні принципи цільового програмування педагогічного процесу, облік біомеханічних закономірностей структури рухів і широке використання технічних засобів навчання.